

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

J.nr. 3500654-06

Afgørelsesdato:

21-03-2007

uds. dato:

27-04-2007

Nummer:

C-13-07

Principafgørelse om: udmåling - hjemmehjælp - hjælpeordning - kombination**Lov:** lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007 - § 96, stk. 1.

Resumé: Der var efter en individuel vurdering af behovet for hjælp til en kvinde med spastisk lammelse i svær grad ikke grundlag for at fravige udgangspunktet for udmåling af hjælp efter servicelovens bestemmelse om hjælpeordning, hvorefter hjælpen skulle dække hele døgnet.

Udmåling af hjælp under hjælpeordningen til kvinden kunne derfor ikke kombineres med støtte efter servicelovens regler om hjemmehjælp, hvis hun ikke selv ønskede det.

Der blev bl.a. lagt vægt på forarbejderne til bestemmelsen om hjælpeordning, på det oplyste om kvindens funktionsnedsættelse og behov for hjælp samt på, at hun ikke ønskede at modtage hjælp fra kommunens hjemmepleje.

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en ung kvinde, der led af cerebral parese - spastisk lammelse i svær grad. Hun var uden gangfunktion og havde omfattende behov for hjælp. Af de lægelige udtalelser i sagen fremgik det, at hun enten skulle vendes i løbet af natten, eller hun skulle ligge på tryksårsforebyggende madras.

Kommunen havde bevilget kvinden en hjælpeordning efter servicelovens § 96. I forbindelse med, at kvinden skulle flytte hjemmefra, søgte hun kommunen om udvidelse af hjælpeordningen til døgndækning, hvilket hun ikke havde, da hun boede hjemme hos sine forældre.

Kommunen gav afslag på ansøgningen om udvidelse af hjælpeordningen til døgndækning. Kommunen vurderede således, at kvinden havde behov for personlig hjælp dagligt i tidsrummet kl. 06.30-23.30, en time i tidsrummet kl. 23.30-06.30 og en ugentlig rådighedsvagt i tidsrummet kl. 23.30-06.30. Dette gav ialt 132 timer om ugen. Der blev lagt vægt på sagens lægelige udtalelser, ligesom det indgik i vurderingen, at kvinden havde mulighed for at tilkalde akut hjælp via stemmestyret nødkald i nattetimerne fra kommunens hjemmepleje.

Kvinden klagede over kommunens afgørelse til det sociale nævn, idet hun ikke ønskede en hjælpeordning kombineret med støtte efter servicelovens regler om hjemmepleje, men derimod en hjælpeordning med fuld døgndækning.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse og fandt, at udmåling af hjælp efter servicelovens § 96 ikke kunne kombineres med støtte efter servicelovens regler om hjemmepleje, hvis ikke kvinden selv ønskede det.

Nævnet lagde vægt på, at kvinden ikke ønskede at modtage hjælp fra hjemmeplejen. Nævnet lagde endvidere vægt på, at det af samtlige lægeudtalelser fremgik, at hun havde brug for hjælp til alt, herunder at blive vendt i nattetimerne.

Nævnet henviste herefter til forarbejderne til servicelovens bestemmelse om hjælpeordning. Heraf fremgår, at hjælpen gives med udgangspunkt i en individuel behovsvurdering, og at udgangspunktet for hjælpen er, at den skal dække hele døgnet, men der er dog ikke noget til hinder for, at den pågældende får udmålt et mindre antal timer, hvis han/hun ønsker det. Det fremgår også, at hjælpeordningen typisk vil dreje sig om personer, som skal til at opbygge en selvstændig tilværelse eller fastholde en sådan på trods af et svært fysisk handicap.

I kommunens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at kommunen ud fra en individuel vurdering på baggrund af kvindens aktivitetsniveau og nedsatte funktion vurderede hende til at være berettiget til hjælp således som fastsat i kommunens afgørelse. Med den bevilgede hjælp skønnedes hendes behov for hjælp hele døgnet, herunder hjælp til at kunne blive vendt om natten, at kunne tilgodeses. Der havde efter det oplyste ikke været behov for yderligere hjælp om natten, hvorfor kommunen vurderede, at der ikke var behov for at stille en person til rådighed hele døgnet, når der ikke var funktionsmæssige, konkrete eller nødvendige opgaver at løse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af spillet mellem hjælpeordningen og hjemmehjælpsordningen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at udmåling af hjælp efter servicelovens bestemmelse om hjælpeordning til kvinden ikke kunne kombineres med støtte efter servicelovens regler om hjemmehjælp, hvis hun ikke selv ønskede det.

Begrundelsen var, at der efter en individuel vurdering af kvindens behov for hjælp ikke fandtes at være grundlag for at fravige udgangspunktet for udmåling af hjælp under hjælpeordningen, hvorefter hjælpen skulle dække hele døgnet.

Ankestyrelsen lagde vægt på forarbejderne til servicelovens bestemmelse om hjælpeordning. Heraf fremgår det bl.a., at hjælpen gives med udgangspunkt i en individuel behovsvurdering. Videre fremgår det, at selv om udgangspunktet for

hjælpen er, at den skal dække hele døgnet, er der ikke noget til hinder for, at den pågældende får udmålt et mindre antal timer, hvis han/hun ønsker det, f.eks. på grund af et ønske om at være alene nogle timer, eller hvis en pårørende f.eks. kan eller vil påtage sig hjælpefunktionerne nogle timer.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at kvinden led af cerebral parese - spastisk lammelse i svær grad. Hun var uden gangfunktion og havde omfattende behov for hjælp. Af de lægelige udtalelser i sagen fremgik det, at hun enten skulle vendes i løbet af natten, eller hun skulle ligge på tryksårsforebyggende madras.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på, at kvinden ikke ønskede at modtage hjælp fra kommunens hjemmepleje.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.

Amaliegade 25 | Postboks 9080 | DK-1022 København K | e-mail: ast@ast.dk | Åbningstid: Man-fre kl. 9-15 | Tel: 33 41 12 00 | EAN nr. 57 98 000 35 48 21